

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15167

гр. София, 05.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
закрито заседание на 05.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разглежда дело номер **3307** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.161 от АПК.

Образувано е по молба на Съюза на съдиите в България за възстановяване на срока за обжалване на мълчалив отказ на ВСС да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация рег.№ВСС-2011 от 29.01.2025г. поради поведение на администрацията въвеждащо жалбоподателя в заблуждение.

Съдът като прецени доводите в молбата и събраните по делото доказателства намира от правна страна следното:

Молбата по чл.161 от АПК е подадена в законоустановения 7 дневен срок визиран в чл.161, ал.1 от АПК поради което е допустима.

Основанията за пропускане срока за обжалване са разделени на две групи. Втората група основания по чл. 161, ал. 1 от АПК относима към настоящият случай за пропускане на срока за оспорване са тези предизвикани от поведението на администрацията, вследствие на което жалбоподателят е бил въведен в заблуждение. Заблуждението по смисъла на закона е налице, когато действията на администрацията създават у оспорващия невярна представа за срока на обжалване. В тези случаи пропускането на срока се дължи на поведението на администрацията, което е в пряка причинна връзка с пропускането срок за оспорване, т.е. ако не беше поведението на администрацията, оспорващият не би пропуснал срока. Поведението с което администрацията може да стане причина оспорващият да пропусне срока може да бъде най-различно. Във всеки конкретен случай това следва да бъде установено, като се установи причинната връзка между поведението на администрацията и пропуснатият срок за оспорване.

В настоящата хипотеза липсват данни за поведение на администрацията, с което жалбоподателят да е бил въведен в заблуждение относно срока за обжалване. Съдът в определението № 11887 от 7.04.2025г е изложил подробни съображения, поради които е приел, че Главният секретар на ВСС издава писмото за удължаване срока за произнасяне на 13.02.2025г, след изтичане срока за произнасяне на 12.02.2025г, при наличие на вече формиран мълчалив отказ. Срокът за оспорване на мълчалив отказ /чл. 149 ал.2 АПК/, в т.ч. и началната дата от която

започва да тече, е изрично посочен в чл. 149 ал.2 АПК и по никакъв начин не е обусловен от каквото и да било поведение на администрацията. Още повече, че в писмото от 13.02.2025г от Главния секретар на ВСС няма никакви указания относно срока за обжалване. Изпращането му не удължава срока за обжалване, изрично уреден в закона – чл. 149 ал.2 АПК и той не се счита за "саниран". Без правно значение е субективното схващане на жалбоподателя, че срокът за обжалване все още не е започнал да тече, тъй като писмото от 13.02.2025г създавало впечатление , че производството пред ВСС е висящо. С писмото от 13.02.2025г жалбоподателят се уведомява, че срокът за разглеждане /произнасяне/ на заявлението се удължава, като съдържанието му не включва посочване срок за обжалване. Целта му не е да информира, какъв е срока за оспорване, а да уведоми заявителя, че предвид големия обем информация ще е необходимо допълнително време за произнасяне. Възражения за неспазена процедура /касаещи липсата на яснота кога е взето решението за удължаване срока/ биха имали значение за законосъобразността на обжалвания акт, но не и в настоящото производство по чл.161 от АПК.

Писмото касае правомощието на ВСС да се произнесе по заявлението по ЗДОИ, но няма отношение към реда и срока за обжалване. Срокът за обжалване е законово определен. За изтичане срока за произнасяне, заявителят е следвало сам да следи, след като с произнасянето на органа е свързан срокът за обжалване по чл. 149 ал.2 АПК. Очакванията на подателя на искането, че производството пред адм. орган все още е висящо които не кореспондират с приложимата правна уредба, са ирелевантни за дължимата в случая преценка дали са предпоставките по смисъла на чл. 161, ал. 1 АПК. Жалбоподателят е знаел кога е постъпило заявлението му за достъп до обществена информация и е бил в състояние да изчисли както срока за произнасяне, така и срока за оспорване на мълчаливия отказ, като се има предвид и статута му и че е изключително добре запознат с правната уредба. Приемането на противното, би обезсмислило нормата на чл. 149, ал. 2 от АПК. Посочи се, че без правно значение е субективното схващане на жалбоподателя, че поради причина - изпратеното писмо от 13.02.2025г /към който момент вече е налице формиран мълчалив отказ/, ще получи отговор от ВСС по заявлението по ЗДОИ. Жалбоподателят е запознат със съдържанието и значението на относимите към случая правни норми. Въвеждането в заблуждение от страна на администрацията по смисъла на чл. 161, ал. 1 от АПК следва да е свързано с някой от елементите на срока за обжалване, а не с твърдените обстоятелства, че ще получи отговор, макар и със забавяне. Липсват данни за поведение на администрацията с което жалбоподателят да е бил въведен в заблуждение относно началния момент от който тече срока за обжалване.

В случая не са налице действия на администрацията които да са създали невярна представа за началния срок на обжалване, в т.ч. относно който и да е от елементите на срока.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молба на Съюза на съдиите в България за възстановяване на срока за обжалване на мълчалив отказ на ВСС да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация рег.№ВСС-2011 от 29.01.2025г.

Определението подлежи на обжалване с ч.ж. пред ВАС в 7 дневен срок от съобщаването му.

ДИА:

СЪ